

Sygn. akt II K 45/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Worsztynowicz

Protokolant: Anna Wojtanek

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Dominika Klukowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2016 roku

sprawy **K. D.** syna W. i I. z domu D.,
ur. (...) w N., karanego

skazanego wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 grudnia 2011 r. sygn. akt II K 669/11** za 5 czynów z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 26/27 października 2010 r., 28/29 października 2010 r., w listopadzie 2010 r., w okresie od 1 do 24 listopada 2010 r., 22 listopada 2010 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 4 kwietnia 2013 r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonych;

2. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt II K 26/12** za 2 czyny z art. 278 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniach 7 i 19 października 2011 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 15 zł każda stawka, postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 4 kwietnia 2013 r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszonych;

3. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 1118/12** za czyny:

- z art. 189 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 maja 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- 2 czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione 19/20 maja 2012 r. i bliżej nieustalone nocy, w okresie od 18 do 20 sierpnia 2012 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda stawka

oraz karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem tymczasowego aresztowania od 21 sierpnia 2012 r. do 10 grudnia 2012 r.

4. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 590/12** za czyny:

- za 2 czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniach 13/14 marca 2012 r. i 10/11 kwietnia 2012 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2012 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

oraz karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem zatrzymania w dniu 12 kwietnia 2012 r.

5. **Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt II K 1300/12** za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 17/18 maja 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby.

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., Dz. U. z 2015 r., poz. 396) łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku tj. wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie: z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 669/11 i z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt II K 26/12 i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., Dz. U. z 2015 r., poz. 396) łączy kary grzywny wymierzone wyrokami opisanymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku tj. wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie: 16 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 669/11 i z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt II K 26/12 i wymierza skazanemu karę łączną grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.02.2015 r., Dz. U. z 2015 r., poz. 396) łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w pkt 3,4 i 5 części wstępnej wyroku tj. wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie: z dnia 10 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 1118/12, z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 590/12 i z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt II K 1300/12 i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 576 § 1 k.k. orzeczenia nieobjęte wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zalicza skazanemu na poczet kary okresy od 21.08.2012 r. do 10.12.2012 r., od 31.03.2015 r. do 06.10.2015 r., a na poczet orzeczonej w punkcie II kary łącznej grzywny zalicza skazanemu wykonaną karę grzywny w sprawie II K 26/12 w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych oraz zatrzymanie w sprawie II K 669/11 od 25 do 26 listopada 2010 r. przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny, a na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie

III zalicza skazanemu zatrzymanie w dniu 12 kwietnia 2012 roku oraz okres odbytej kary w sprawie II K 590/12 od dnia 06 października 2015 roku;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 45/16

UZASADNIENIE

Skazany K. D. wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. akt II K 669/11
2. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. akt II K 26/12,
3. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 1118/12,
4. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt II K 590/12

K. D. był w przeszłości karany sądownie prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 grudnia 2011 r. sygn. akt II K 669/11 za pięć czynów z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w nocy z 26/27 października 2010 r., w nocy z 28/29 października 2010 r., w listopadzie 2010 r., w okresie od 1 do 24 listopada 2010 r. i 22 listopada 2010 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. II Ko 447/13 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 lipca 2012 r. sygn. akt II K 26/12 za czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w popełnione w dniach 19 października 2011 r. i 7 października 2011 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby i grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 15 zł każda stawka, postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. Ko 448/13 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 1118/12 za czyny z:

a) art. 189 § 1 k.k. popełniony w dniu 31 maja 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

b) dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy 19/20 maja 2012 r. i bliżej nieustalonej nocy w okresie od 18 do 20 sierpnia 2012 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

Za powyższe przestępstwa na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono tymczasowe aresztowanie od 21 sierpnia 2012 r.;

4. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 590/12 za czyny z:

a) art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 10 kwietnia 2012 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności;

b) dwa czyny z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy 13/14 marca 2012 r. i w nocy z 10/11 kwietnia 2012 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

Za powyższe przestępstwa na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono zatrzymanie w dniu 12 kwietnia 2012 r.;

5. Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 11 lutego 2013 r. sygn. akt II K 1300/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w nocy 17/18 maja 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby;

Dowody:

- akta sprawy II K 669/11, odpis wyroku k. 28-30, odpis postanowienia k. 32

- akta sprawy II K 26/12, odpis wyroku k. 7-8, odpis postanowienia k. 35,

- akta sprawy II K 1118/12 i odpis wyroku k. 10-13

- akta sprawy II K 590/12 i odpis wyroku k. 9,

- akta sprawy II K 1300/12 i odpis wyroku k. 34

- informacja z KRK k. 21-25,

Aktualnie skazany K. D. odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w N.. Koniec kary planowany jest na dzień 15 kwietnia 2019 r.

Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary oceniane jest jako pozytywne. Skazany na wymaganym poziomie przestrzega porządku wewnętrznego, prowadzi zgodny i bezkonfliktowy tryb życia i prezentuje właściwą postawę wobec przełożonych. K. D. jest zatrudniony odpłatnie, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i mimo motywowania nie wyraża zgody na zmianę systemu wykonywania kary. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z bratem, dziadkiem, matką i ojcem za pośrednictwem widzeń, korespondencji i rozmów telefonicznych. Do popełnionych przestępstw prezentuje umiarkowanie krytyczny stosunek.

Dowód:

- opinia o skazanym z ZK N. k. 16,
- informacja o pobytach i orzeczeniach k. 18-19

Sąd zważył co następuje:

Analiza materiału zebranego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że zachodziły przesłanki do objęcia wyrokiem łącznym i wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny w miejsce kar jednostkowych wymierzonych za przestępstwa objęte wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie: z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. II K 669/11 i z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. II K 26/12. Ponadto zachodziły podstawy do wymierzenia skazanemu drugiej kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych objętych wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie: z dnia 10 grudnia 2012 r., sygn. II K 1118/12, z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. II K 590/12 i z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. II K 1300/12.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.) jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego („Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych”) w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie ustawy.

Ponieważ wszystkie kary podlegające łączeniu, zostały orzeczone wobec skazanego prawomocnie przed 1 lipca 2015 r., podstawą orzekania w wyroku łącznym kary łącznej będą przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego dotyczące zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. wyłączone jest stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed jej wejściem w życie.

Zgodnie zatem z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. karę łączną orzeka się wówczas, gdy:

1. sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw pozostających w tzw. realnym zbiegu przestępstw;
2. popełnił je zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw,
3. wymierzono przynajmniej dwie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Istota wyroku łącznego sprzed nowelizacji przepisów rozdziału IX polega na tym, że sprowadza on skazania za przestępstwa objęte różnymi wyrokami do takiej sytuacji, jaka miałyby miejsce gdyby wszystkie popełnione przez sprawcę i pozostające w zbiegu realnym przestępstwa ujawnione i następnie objęte zostały jednym postępowaniem i tym samym zachodziły warunki do orzekania w wyroku skazującym kary łącznej.

Dalej wskazać należy, że zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa” (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r., sygn. I KZP 36/04, opubl. OSNKW 2005 z. 2, poz. 13).

Pierwszy wyrok skazujący stanowi zatem cezurę czasową realnego zbiegu przestępstw, ponieważ odgradza zbiegi przestępstw popełnionych przed – i po tym wyroku.

W realiach niniejszej sprawy pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. II K 669/11. Zanim zapadł ten wyrok zostały oczywiście popełnione przestępstwa objęte tym wyrokiem kwalifikowane z art. 279 § 1 k.k., ale także przestępstwa popełnione przez skazanego w dniach 7 i 19 października 2011 r., objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. II K 26/12 kwalifikowane z art. 278 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

W wymienionych sprawach wymierzono K. D. kary tego samego rodzaju, a mianowicie pozbawienia wolności i grzywny, co rodziło obowiązek wymierzenia kar łącznych pozbawienia wolności i grzywny.

Za zbiegające się przestępstwa w tych sprawach Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze od roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar podlegających łączeniu) do 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar podlegających łączeniu) oraz karę łączną grzywny od 50 do 90 stawek dziennych, a wysokość jednej stawki dziennej zgodnie z art. 86 § 2 k.k. nie mogła przekroczyć najwyższej ustalonej poprzednio czyli 15 złotych.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. przyjmuje się, iż wymierzając karę łączną sąd może zastosować jeden z trzech systemów łączenia kar: kumulacji (kara łączna jest sumą kar jednostkowych), absorpcji (najsurowsza kara wymierzona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa pochłania kary łagodniejsze) oraz asperacji (kara łączną wymierzona poniżej sumy kar jednostkowych i powyżej najsurowszej z kar).

Wybierając określony system łączenia kar sąd uwzględnia relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi przestępstwami, w postaci związku przedmiotowo-podmiotowego. W aspekcie podmiotowo-przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria dotyczące bliskości czasowej popełnienia poszczególnych przestępstw, (największy związek - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osób pokrzywdzonych (największa ścisłość zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaju naruszonego dobra prawnego (największy związek przy tożsamości dóbr) oraz sposób działania sprawcy (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. II Aka 93/08, opubl. Prok. i Pr. 2009/5/33).

Uwzględniając powyższe kryteria sąd uznał, że w sprawie zasadnym będzie zastosowanie częściowej absorpcji. Należy mieć bowiem na uwadze, że związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący pomiędzy przestępstwami, które popełnił skazany, był wprawdzie dość ścisły, ponieważ dotyczyły one przestępstw przeciwko mieniu, to jednocześnie skierowane były one przeciwko różnym osobom pokrzywdzonym. Jednocześnie przestępstwa objęte omawianymi tutaj wyrokami zostały popełnione na przestrzeni roku. Bowiem czynów przypisanych wyrokiem w sprawie II K 669/11 skazany dopuścił się w październiku i listopadzie 2010 r., a zatem na przestrzeni dwóch miesięcy, a przestępstw objętych wyrokiem w sprawie II K 26/12 7 i 19 października 2011 r., a zatem po roku od popełnienia wcześniejszych czynów. Popełnionych przez skazanego przestępstw nie łączyła więc żadna szczególna więź czasowa.

Sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej zachowanie skazanego w zakładzie karnym, które oceniane jest generalnie jako pozytywne. Skazany nie stwarza bowiem problemów wychowawczych, nie był karany dyscyplinarnie, układa

zgodne relacje ze współosadzonymi, odnosi się grzecznie do przełożonych, pracuje odpłatnie, chociaż należy uwzględnić, że skazany karę odbywa w systemie zwykłym, a co oznacza, że praktycznie nie jest zainteresowany resocjalizacją i do popełnionych przestępstw jest umiarkowanie krytycznie ustosunkowany.

Dodać także należy, że w orzecznictwie podkreśla się, że przy wymiarze kary łącznej należy uwzględnić, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002, z. 4, poz. 26). Oprócz związku podmiotowego i przedmiotowego przy wymiarze kary łącznej uwzględnić należy także ocenę stopnia społecznej szkodliwości wszystkich przestępstw, za które wymierzono kary jednostkowe (por. wyrok SN z 11 grudnia 1980 r., II KR 388/80, LEX nr 21888). Zdaniem sądu stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych skazanemu należy ocenić jako znaczny.

Zdaniem Sądu w rozważanej sytuacji kary łączne 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka są karami sprawiedliwymi uwzględniają dyrektywy sądowego wymiaru kary oraz spełnią swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego.

Kolejnym chronologicznie wyrokiem, który pozwala ocenić czy w sprawie możliwe jest utworzenie kolejnej grupy skazań jest wyrok Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 10 grudnia 2012 r., sygn. II K 1118/12. Przed tym wyrokiem oprócz objętych nim przestępstw, zostały też popełnione przez skazanego w nocy 13/14 marca 2012 r., w nocy 10/11 kwietnia 2012 r. i w dniu 10 kwietnia 2012 r. przestępstwa objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. II K 590/12 oraz przestępstwo popełnione w nocy 17/18 maja 2012 r. objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. II K 1300/12.

Sąd podobnie jak poprzednio ocenił związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami uznając, że jest on dość luźny. Przestępstwa zostały skierowane bowiem przeciwko różnym dobrom prawnym, ponieważ były to przestępstwa przeciwko mieniu (art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k.), przeciwko wolności (art. 189 § 1 k.k.) oraz przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (art. 178a § 1 k.k.) W tym przypadku zbliżone są daty popełnienia czynów. Bowiem czynów przypisanych wyrokami w sprawach II K 1118/12 i II K 1300/12 skazany dopuścił się 17/18 maja 2012 r., 19/20 maja 2012 r., 31 maja 2012 r., a w sprawie II K 590/12 w nocy 13/14 marca 2012 r. i 10 kwietnia 2012 r., a zatem skazany popełnił rozważane tutaj czyny w zbliżonym czasie, chociaż na przestrzeni dwóch miesięcy, a co oznacza, że więź czasowa chociaż bliska, to jednak nie była też szczególnie ścisła.

Za zbiegające się przestępstwa i ciągi przestępstw Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę łączną w rozmiarze od roku do 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze, co podniesiono wcześniej, związek przedmiotowo – czasowy popełnionych przestępstw oraz omówioną już wyżej poprawną opinię z zakładu karnego, w tym fakt zatrudnienia skazanego w warunkach izolacji oraz utrzymywanie kontaktu z rodziną. Sąd uznał ponadto, że przypisane skazanemu przestępstwa charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a co także powodowało konieczność wymierzenia kary surowszej od tej wynikającej z zasady absorpcji.

Zdaniem Sądu kara łączna orzeczona w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności będzie w tym przypadku karą należycie wyważoną, sprawiedliwą i uwzględniającą dyrektywy sądowego wymiaru kary, która spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego.

Na koniec należy jeszcze wskazać, że przypadku omówionego wyżej ostatniego realnego zbiegu przestępstw przy zastosowaniu przepisów w brzmieniu przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., nie ma przeszkód aby kolejnym „pierwszym chociażby nieprawomocnym wyrokiem” był wyrok z kolejnej grupy przestępstw, który będzie stanowił cezurę czasową dla kształtowania nowej kary łącznej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2008r., sygn. V KK 212/07, Lex Nr 377209). Za „pierwszy wyrok” może być uznany wyrok wydany później, jako drugi, trzeci czy jeszcze dalszy, w zależności od określonego układu procesowego. Taka też interpretacja przyjęta została

we wskazanej już wyżej uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005 z. 2, poz. 13. Pierwszym wyrokiem może być więc wyrok historycznie kolejny. Nie można zatem przyjąć, że przestępstwa wynikające z wyroków w sprawach II K 1118/12, II K 590/12 i II K 1300/12 pozostają w zbiegu realnym z czynami objętymi wyrokiem w sprawie II K 26/12 (z dnia 10 lipca 2012 r.). Przestępstwa objęte tym wyrokiem nie należą bowiem do rozważanego tutaj drugiego ustalonego kolejnego zbiegu realnego, a to dlatego, że zostały popełnione przed wydaniem wyroku Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 grudnia 2011 r., sygn. II K 669/11, tj. w dniach 7 i 19 października 2011 r. Inaczej mówiąc wyrok w sprawie o sygn. IV K 26/12 nie ma znaczenia dla dopuszczalności orzeczenia kary łącznej, skoro przestępstwa nim objęte nie tworzą realnego zbiegu z przestępstwami wynikającymi z drugiego chronologicznie wyroku w sprawie II K 1118/12.

Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych kar łącznych sąd zaliczył skazanemu okresy faktycznego pozbawienia wolności w sprawach objętych tymi karami oraz wykonane kary grzywny.

Mając na uwadze treść art. 624§1 k.p.k. sąd zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych przyjmując, iż z uwagi na sytuację majątkową skazanego ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.